

Skriftligt besvarede spørgsmål.

Af Voigt (FP) til justitsministeren (24/11 75):

„Har ministeren planer om, at bilisterne fra 1. januar 1976, når sikkerhedsseletvangsloven træder i kraft, skal påbydes at medbringe køretøjets indregistreringsattest?“

(Spm. nr. 127).

Begrundelse.

For at der skal være fornuft i tingene, og for at bilisterne ikke bliver mistænkt for at lyve, når politiet standser dem for kontrol, vil det være nærliggende, at folk skal vise et eller andet som dokumentation for, at deres bil ikke er indregistreret efter 1. juli 1969.

Der er jo blevet registreret mange ældre bilmodeller efter skæringsdatoen 1. juli 1969, og skal politiet så til at kontrollere indregistreringstidspunktet, opstår der et enormt administrationsapparat, og det er vel ikke ligefrem målet i en tid, hvor politiet er overbebyrdet og mangler mandskab.

Justitsminister *Orla Møllers* svar (4/12 75):

Biler, der er registreret første gang før den 1. juli 1969, skal ikke være forsynet med sikkerhedsseler. I enkelte tilfælde vil der derfor kunne opstå tvivl om pligten til at anvende sikkerhedsseler, hvis politiet standser et ældre køretøj, der ikke er forsynet med sikkerhedsseler. Det er imidlertid ikke nødvendigt for føreren at medbringe noget dokument for at afklare denne tvivl, da politiet altid via radio og telex kan få oplyst køretøjets første registreringsdato fra centralregistret for motorkøretøjer. Disse forespørgsler til centralregistret foretages rutinemæssigt, og de yderligere forespørgsler, der vil kunne blive tale om for at få et køretøjs første registreringsdato oplyst, vil ikke kræve udbygning af det bestående apparatur.

Jeg har derfor ingen planer om at indføre pligt til at medbringe registreringsattesten under kørsel.

Af *Wamberg* (FP) til socialministeren (28/11 75):

„Vil ministeren oplyse, hvor mange børn pr. år der i de sidste 5 år er fjernet fra deres

hjem på foranledning af offentlige myndigheder, bl. a. børneværn, samt i hvor mange tilfælde politiet har medvirket ved fjernelse af børn?“

(Spm. nr. 142).

Begrundelse.

Spørgsmålet stilles, da ministeren i spørgetiden den 26. ds. ikke var i stand til at besvare det.

Socialminister *Eva Gredals* svar (5/12 75):

Der henvises til vedlagte redegørelse fra socialstyrelsen, hvortil socialministeriet kan henholde sig.

Herudover bemærkes, at det for et forsøgsområde, der som børne- og ungdomsforsorgen bygger på et princip om, at iværksættelse af hjælpeforanstaltninger så vidt muligt bør ske i forståelse med forældremyndighedens indehaver, ligger i sagens natur, at anvendelse af magt bør have undtagelses karakter og i øvrigt, når det skønnes nødvendigt, anvendes på en så lidt provokerende måde som muligt. I overensstemmelse hermed er det derfor i socialministeriets cirkulære af 10. oktober 1966 om børne- og ungdomsværnenes virksomhed fastsat, at begæring om politiets bistand må begrænses til tilfælde, hvor gennemførelsen af en beslutning kun kan sikres ved magtanvendelse, eller hvor der er fare for, at dette kan blive nødvendigt. For at sikre, at de tilfælde, hvor børne- og ungdomsværnet skønner det nødvendigt at anmode politiet om bistand, får et så skånsomt forløb som muligt, er det endvidere i cirkulæret fastsat, at børne- og ungdomsværnene kan henstille, at politiuniform ikke anvendes under afhentning eller ledsagelse af børn og unge.

De i nævnte redegørelse indeholdte tal-mæssige oplysninger er efter socialministeriets opfattelse udtryk for, at de nævnte retningslinier følges af børne- og ungdomsværnene i praksis.

Anbringelse af børn uden for eget hjem og politiets bistand dermed.

Anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet kan efter børne- og ungdomsforsøgslovens regler ske, dels på frivilligt grundlag efter lovens § 27, dels tvangsmæssigt efter lovens § 28.